ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

CHIOU HO-SHUN
ไต้หวัน

© Radio Taiwan International

หลังถูกควบคุมตัวเป็นเวลากว่า 23 ปี Chiou Ho-shun ได้กลายเป็นจำเลยคดีอาญาของไต้หวันที่ถูกควบคุมตัวไว้นานที่สุดในประวัติศาสตร์ และเมื่อเร็วๆ นี้ทนายความของเขาบอกว่า คดีนี้เป็นเหมือน “รอยด่าง” ของ (ประวัติศาสตร์) กฎหมายของประเทศเรา”

Chiou Ho-shun และจำเลยร่วมอีก 10 คนบอกว่าพวกเขาถูกทรมานเพื่อให้รับสารภาพ และไม่ได้รับสิทธิที่จะติดต่อสื่อสารกับใครเลยในช่วงสี่เดือนแรกของการควบคุมตัว ทั้งยังถูกปฏิเสธไม่ให้พบทนายความทั้งในระหว่างการสอบสวนและการสอบปากคำ

ในเวลาต่อมา Chiou Ho-shun และจำเลยร่วมจึงได้กลับคำสารภาพ ครั้งแรกพวกเขาต้องไปขึ้นศาลแขวงเกี่ยวกับความผิดที่เกิดขึ้นต่างกรรมต่างวาระกันสองครั้งเมื่อปี 2530 กล่าวคือ การลักพาตัวและสังหาร Lu Cheng เด็กผู้ชายอายุ 9 ขวบและการสังหาร Ko Hung Yu-lan

ศาลสูงยอมรับว่ามีการใช้ความรุนแรงและการข่มขู่ในระหว่างการสอบสวนของตำรวจ แต่ศาลก็ไม่ได้ตัดหลักฐานที่เกิดจากการสารภาพทั้งหมดออกไป มีการกันออกเฉพาะเทปบันทึกการสอบปากคำที่มีเสียงร้องของผู้ต้องสงสัยระหว่างถูกทรมานอย่างชัดเจนเท่านั้น คำสารภาพยังมีลักษณะการให้การที่ขัดกันและมีข้อเท็จจริงหลักๆ ที่ไม่สอดคล้องกันหลายประการ

> **“ผมไม่ได้ฆ่าใคร ทำไมผู้พิพากษาไม่กล้าหาญพอที่จะพิสูจน์ว่าผมไม่ใช่คนผิด”**
>
> Chiou Ho-shun

Chiou Ho-shun ถูกลงโทษประหารชีวิตในข้อหาลักทรัพย์ ลักพาตัว และทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตเมื่อปี 2532 จากจำเลยทั้งสิ้น 12 คน มีเขาคนเดียวที่ถูกลงโทษประหารชีวิต

คดีของ Chiou Ho-shun ผ่านการพิจารณาสลับกันไปมาระหว่างศาลสูงกับศาลฎีกาเนื่องจากมีการสั่งให้พิจารณาใหม่ถึง 11 ครั้ง คดีที่มีการลงโทษประหารชีวิตในไต้หวันจะต้องผ่านการยืนยันจากศาลฎีกา โดยศาลฎีกามีอำนาจที่จะสั่งให้ศาลสูงพิจารณาคดีใหม่ได้ กรณีที่ฝ่ายจำเลยมีการยื่นพยานหลักฐานใหม่ (โดยการพิจารณาคดีใหม่อาจเกิดขึ้นได้โดยไม่จำกัดจำนวน)

ในปี 2537 พนักงานอัยการสองคนและเจ้าพนักงานตำรวจ 10 นายที่รับผิดชอบคดีของเด็กชาย Lu Cheng ได้ถูกศาลตัดสินลงโทษในข้อหาใช้การทรมานเพื่อบังคับให้สารภาพ ตำรวจยอมรับในปี 2546 ว่ามีการปกปิดข้อมูลและไม่ยอมสอบสวนต่อทั้งๆ ที่มีนักโทษในแดนประหารอีกคนหนึ่งได้สารภาพว่าเป็นผู้ลงมือสังหารเด็กไม่นานก่อนที่เขาจะถูกประหารชีวิต

หลังจากที่ Chiou Ho-shun และจำเลยร่วมได้ถูกลงโทษซ้ำอีกในการพิจารณาคดีใหม่ครั้งที่ 10 ที่ศาลสูงเมื่อปี 2552 ศาลฎีกาก็มีคำตัดสินอีกครั้งว่าการพิจารณาคดียังมีช่องโหว่ โดยอ้างว่าคำสั่งลงโทษของศาลสูงเป็นไปตามคำสารภาพที่มาจากการบังคับ

ศาลฎีกาจึงได้สั่งให้ศาลสูงพิจารณาคดีใหม่เป็นครั้งที่ 11 แต่ในเดือนพฤษภาคม 2554 ศาลสูงก็พิพากษายืนให้ประหารชีวิต Chiou Ho-shun อีกครั้ง หลังจากคำสั่งศาลในครั้ง

การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย

ไม่มีขั้นตอนเพื่อขอลดหย่อนโทษ

นั้น Chiou Ho-shun กล่าวกับศาลว่า “ผมไม่ได้ฆ่าใคร ทำไมผู้พิพากษาไม่กล้าหาญพอที่จะพิสูจน์ว่าผมไม่ใช่คนผิด” ในวันที่ 28 กรกฎาคม 2554 Chiou Ho-shun แพ้คดีในศาลฎีกา และในวันที่ 25 สิงหาคม 2554 อัยการสูงสุดปฏิเสธคำขอให้มีการพิจารณาคดีใหม่ของเขา ในปัจจุบันเขาอาจถูกประหารชีวิตในเวลาใดก็ได้

แม้ว่า**ไต้หวัน**จะไม่ได้เป็นสมาชิกองค์การสหประชาชาติ แต่รัฐบาลไต้หวันได้ให้สัตยาบันรับรอง ICCPR ในปี 2552 และมีการผ่านกฎหมายโดยนำข้อบัญญัติของ ICCPR มารวมไว้ในกฎหมาย นโยบายและแนวปฏิบัติในประเทศ การแก้ไขประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาเมื่อปี 2546 เป็นผลให้ไม่สามารถรับฟังคำสารภาพเพียงอย่างเดียวเพื่อใช้เป็นหลักฐานเอาผิดได้ กฎหมายดังกล่าวยังห้ามไม่ให้ศาลใช้ข้อมูลสนเทศที่ได้จากการทรมานเป็นหลักฐาน แต่ดังที่เห็นในกรณีนี้ ศาลยังคงใช้พยานหลักฐานในลักษณะดังกล่าวอยู่ สิทธิที่จะขออภัยโทษและเปลี่ยนโทษมีกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติอภัยโทษ แต่ไม่มีขั้นตอนปฏิบัติให้นำมาใช้ ยังคงมีการประหารชีวิตนักโทษระหว่างที่ยื่นเรื่องเพื่อขอลดหย่อนโทษ ในเดือนเมษายน 2553 ทั้งๆ ที่ไม่มีการแจ้งให้ทนายความหรือญาติได้ทราบ ทางการไต้หวันได้ประหารชีวิตนักโทษสี่คน ถือเป็นการยุติการยุติโทษประหารชีวิตชั่วคราวที่มีมาตั้งแต่ปี 2548 ทั้งๆ ที่ตั้งแต่ปี 2543 เป็นต้นมา รัฐบาลได้เน้นย้ำหลายครั้งถึงเจตจำนงที่จะยกเลิกโทษประหารชีวิต

ปฏิบัติการทันที

เรียกร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม

- ยุติการประหารชีวิต Chiou Ho-shun โดยใช้อำนาจตามกลไกของศาลหรือกระบวนการอื่นๆ ที่มีอยู่
- สอบสวนรายงานการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายและประกันว่าจะไม่มีการนำถ้อยแถลงใดๆ ที่มาจากการบังคับให้สารภาพมาใช้ในการพิจารณาคดีซ้ำ
- ประกันว่า Chiou Ho-shun ได้รับการไต่สวนคดีใหม่ตามขั้นตอนปฏิบัติที่สอดคล้องกับมาตรฐานการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมสากล
- ชะลอการประหารชีวิตและการปฏิบัติตามคำสั่งตัดสินลงโทษประหารชีวิต โดยถือเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่การยกเลิกโทษประหารโดยสมบูรณ์
- แก้ไขกฎหมายและเปลี่ยนแปลงนโยบายและการปฏิบัติเพื่อประกันให้มีการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- ประกันว่าผู้ที่ถูกลงโทษประหารชีวิตมีโอกาสที่จะใช้สิทธิในการขออภัยโทษหรือการเปลี่ยนโทษอย่างสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เขียนจดหมายถึง:
Minister of Justice
Ministry of Justice
No. 130, Sec. 1, Chongqing S. Rd.
Zhongzheng Dist.
Taipei City 100, Taiwan
Email: tyftp@mail.moj.gov.tw

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

ADPAN
ธันวาคม 2554
Index: ASA 01/022/2011 Thai
www.facebook.com/groups/358635539514/

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

DEVENDER PAL SINGH
อินเดีย

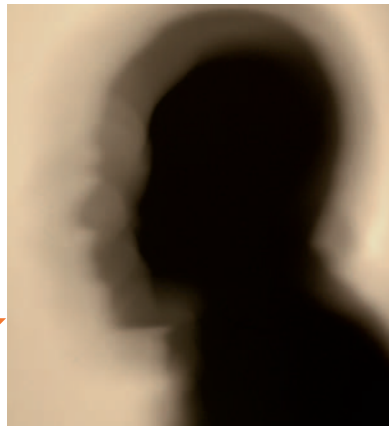

© องค์การนิรโทษกรรมสากล

DEVENDER PAL SINGH (หรืออีกชื่อหนึ่งว่า Davinder Pal Singh Bhullar) ได้ถูกตำรวจจับที่สนามบินนานาชาติกรุงนิวเดลีเมื่อเดือนมกราคม 2538 ในข้อหาเดินทางโดยใช้เอกสารปลอม

ตำรวจอ้างว่าภายหลังการจับกุมตัวเขาที่สนามบินกรุงนิวเดลี Devender Pal Singh สารภาพว่ามีส่วนร่วมในการวางระเบิดที่กรุงเดลีเมื่อปี 2536 ซึ่งส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตเก้าราย เป็นคำสารภาพซึ่งเกิดขึ้นตอนที่เขาถูกควบคุมตัวเป็นครั้งแรกและไม่สามารถเข้าถึงทนายความ

ในเวลาต่อมา Devender Pal Singh กลับคำสารภาพ โดยระบุว่าเขาได้ถูก "ทำร้ายร่างกาย ข่มขู่ว่าจะต้องเจอกับการสังหาร (นอกกระบวนการกฎหมาย) และถูกบังคับให้ลงชื่อในกระดาษเปล่าหลายแผ่น" เขาได้ร้องเรียนต่อศาลฎีกาโดยอ้างถึง "การบังคับและการทรมาน" ที่นำมาใช้เพื่อบีบให้เขาสารภาพตามข้อกล่าวหา

ในถ้อยแถลงของเขาต่อศาลฎีกา Devender Pal Singh กล่าวว่า ในระหว่างที่เดินทางไปรับการไต่สวนที่ศาลแขวง "เจ้าหน้าที่บอกเขาว่าถ้าเขาแจ้งข้อมูลใดๆ ต่อศาล (ว่ามีการทรมานเกิดขึ้น) เจ้าหน้าที่จะส่งตัวเขาให้กับตำรวจที่รัฐปัญจาบ และตำรวจจะฆ่าเขา"

Devender Pal Singh เข้ารับการไต่สวนตามพระราชบัญญัติ (ป้องกัน) การก่อการร้ายและการกระทำที่รบกวนสาธารณะ พ.ศ. 2530 ซึ่งได้ถูกยกเลิกไปเมื่อปี 2538 เนื่องจากมีเสียงวิพากษ์วิจารณ์มากมายจากหน่วยงานสิทธิมนุษยชนทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวได้ถูกใช้เพื่อส่งเสริมการจับกุมและควบคุมตัวโดยพลการ และการทรมานคนหลายพันคน แต่แม้กฎหมายจะตกไปแล้ว การดำเนินคดีตามพรบ.ดังกล่าวยังคงมีต่อไปสำหรับผู้ที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้ายก่อนปี 2538

> **"เป็นหน้าที่ของจำเลยที่จะต้องแสดงให้ศาลเห็นเป็นประจักษ์ว่า ถ้อยความในคำสารภาพนั้นเกิดขึ้นโดยไม่สมัครใจ"**
>
> ความเห็นของศาลฎีกาต่อข้อกล่าวหาของ Devender Pal Singh ว่ามีการทรมานเขา มีนาคม 2545

หลักฐานเดียวที่นำมาใช้เล่นงานเขาคือคำสารภาพที่ในเวลาต่อมาเขาได้ปฏิเสธ ตามกฎหมายทั่วไปในอินเดีย ศาลจะรับฟังคำสารภาพเป็นหลักฐาน กรณีที่เป็นการให้ถ้อยคำต่อเจ้าพนักงานศาล (judicial magistrate) ไม่ใช่ถ้อยคำที่ให้กับตำรวจ อย่างไรก็ตามตามพระราชบัญญัติต่อต้านการก่อการร้าย อนุญาตให้มีการนำคำสารภาพที่ให้กับตำรวจมาใช้ในการไต่สวนคดีได้

มีการนำตัว Devender Pal Singh ไปพบกับเจ้าพนักงานศาลซึ่งมีหน้าที่ตรวจสอบว่าเขาให้การสารภาพโดยสมัครใจหรือไม่ อย่างไรก็ตาม เจ้าพนักงานศาลถามเขาแค่คำถามเดียวว่าเป็นการให้ถ้อยคำในวันใดเท่านั้น เจ้าพนักงานศาลไม่ได้เห็นถ้อยแถลงโดยตรง และยอมให้ตำรวจนั่งอยู่ด้วยในระหว่างการรับฟังปากคำจากจำเลย

ในเดือนสิงหาคม 2544 ศาลพิเศษเพื่อต่อต้านการก่อการร้ายได้ลงโทษ Devender Pal Singh ในข้อหาก่อการร้ายอันส่งผลให้มีผู้เสียชีวิต ในข้อหาสมคบคิดทำให้ผู้อื่นเสียชีวิต และความผิดอื่นๆ และตัดสินประหารชีวิตเขา โดยทั่วไปแล้ว การตัดสินลงโทษประหารชีวิตตามคำสั่งศาลแขวงจะต้องมีการทบทวนโดยอัตโนมัติโดยศาลสูง และจำเลยยังมีสิทธิที่จะอุทธรณ์ต่อศาล

การทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย

ศาลพิเศษ

ฎีกาได้ แต่ตามพระราชบัญญัติต่อต้านการก่อการร้าย อนุญาตให้อุทธรณ์ได้เฉพาะกับศาลฎีกา

ในเดือนมีนาคม 2545 ศาลฎีกาได้พิพากษายืนคำสั่งลงโทษประหารชีวิต อย่างไรก็ตาม หนึ่งในสามขององค์คณะผู้พิพากษาเห็นว่า Devender Pal Singh ไม่ใช่คนผิด โดยสรุปว่าไม่มีพยานหลักฐานที่จะใช้ลงโทษเขาได้ และคำสารภาพที่กำกวมไม่อาจนำมาใช้สนับสนุนคำสั่งลงโทษประหารชีวิตได้

แต่ผู้พิพากษาศาลฎีกาก็ได้ยกคำร้องให้มีการทบทวนคำสั่งของเขา โดยมีมติ 2 ต่อ 1 เช่นเดิม เมื่อเดือนธันวาคม 2545 ในขณะที่คำร้องเพื่อขอลดหย่อนโทษของเขาต่อประธานาธิบดีของอินเดียได้ถูกปฏิเสธเมื่อเดือนพฤษภาคม 2554 แต่ในวันที่ 23 สิงหาคม 2554 ศาลฎีกาได้รับคำร้องของเขาเพื่อให้เปลี่ยนโทษ เนื่องจากมีการชะลอการพิจารณาคำขออภัยโทษของเขาที่มีต่อประธานาธิบดี

รัฐธรรมนูญ**อินเดีย**คุ้มครองสิทธิที่จะมีชีวิต อย่างไรก็ตาม ยังคงมีการกำหนดโทษประหารชีวิตสำหรับความผิดหลายประเภท รวมทั้งการทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตและการสมคบคิดในการสังหารผู้อื่น ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและความผิดตามกฎหมายต่อต้านการก่อการร้าย ศาลอินเดียยังคงมีคำสั่งลงโทษประหารชีวิต และเชื่อว่ามีผู้ต้องขังอย่างน้อย 345 คนที่ต้องโทษประหารชีวิต ณ ปลายปี 2551 การประหารชีวิตครั้งสุดท้ายเกิดขึ้นเมื่อปี 2547 หลังจากงดเว้นไปเป็นเวลาเจ็ดปี ยังไม่เคยมีใครถูกประหารตาม “ความผิดตามกฎหมายต่อต้านการก่อการร้าย” ตั้งแต่ปี 2535 แต่มีผู้ต้องขังแปดคนรวมทั้ง Devender Pal Singh ที่มีความเสี่ยงจะถูกประหารหลังจากถูกศาลตัดสินลงโทษตามกฎหมายดังกล่าว

ปฏิบัติการทันที

เรียกร้องต่อนายกรัฐมนตรี

- ยุติการประหาร Devender Pal Singh โดยใช้อำนาจตามกลไกของศาลหรือกระบวนการอื่นๆ ที่มีอยู่
- ประกันว่าจะมีการพิจารณาคดีใหม่สำหรับ Devender Pal Singh โดยให้ปฏิบัติอย่างสอดคล้องกับมาตรฐานการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมสากล
- สอบสวนคำร้องเรียนของเขาว่ามีการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย และประกันว่าจะไม่มีการนำถ้อยแถลงใดๆ ที่มาจากการบังคับให้สารภาพมาใช้ในการพิจารณาคดีซ้ำ
- ชะลอการประหารชีวิตและการปฏิบัติตามคำสั่งตัดสินลงโทษประหารชีวิต โดยถือเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่การยกเลิกโทษประหารโดยสมบูรณ์
- แก้ไขกฎหมายและเปลี่ยนแปลงนโยบายและการปฏิบัติเพื่อประกันให้มีการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เขียนจดหมายถึง:
Prime Minister
South Block, Raisina Hill
New Delhi 110 001
Fax: +9111 2301 9545
Email: (via form)
http://pmindia.nic.in/feedback.htm

ADPAN
ธันวาคม 2554
Index: ASA 01/022/2011 Thai
www.facebook.com/groups/358635539514/

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

YONG VUI KONG
สิงคโปร์

© Save Vui Kong Campaign

YONG VUI KONG (Yong) ชายมาเลเซียอายุ 19 ปีถูกจับกุมที่ประเทศสิงคโปร์ในปี 2550 ฐานมีเฮโรอีนน้ำหนัก 47 กรัมไว้ในครอบครอง Yong ออกจากโรงเรียนตั้งแต่ยังเด็ก และที่ผ่านมาเคยกระทำความผิดทางอาญาเล็กๆ น้อยๆ เพื่อหาเลี้ยงชีพ

ตามพระราชบัญญัติการกระทำผิดด้านยาเสพติดของสิงคโปร์ ผู้ใดที่ถูกพบว่ามีเฮโรอีนมากกว่า 15 กรัมไว้ในครอบครอง จะถือว่ามีความผิดฐานค้ายาเสพติด และจะต้องถูกประหารชีวิตสถานเดียว เนื่องจาก Yong ไม่สามารถแก้ต่างกับข้อสันนิษฐานดังกล่าวได้ ศาลสูงจึงมีคำสั่งลงโทษประหารชีวิตเขาเมื่อปี 2551 โดยศาลไม่สามารถใช้ดุลพินิจพิจารณาพฤติการณ์ที่เกี่ยวข้องเพื่อลดหย่อนโทษได้เลย

ทนายความของเขาได้ยื่นอุทธรณ์ แต่ Yong ได้ถอนคำอุทธรณ์เมื่อเดือนเมษายน 2552 โดยบอกว่าเขาได้หันมานับถือศาสนาพุทธ และสำนึกผิดต่อสิ่งที่เกิดขึ้น แต่ Yong ได้ยื่นเรื่องขอลดหย่อนโทษต่อประธานาธิบดีสิงคโปร์ในฐานะเป็นผู้เยาว์ แต่ก็ถูกปฏิเสธเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2552

M. Ravi ทนายความของ Yong ได้อุทธรณ์คำตัดสินลงโทษ Yong โดยท้าทายว่าระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียวสำหรับความผิดเกี่ยวกับการค้ายาเสพติดชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ และขอให้ศาลพิจารณาทบทวนกระบวนการลดหย่อนโทษ แต่ในเดือนพฤษภาคม 2553 ศาลอุทธรณ์ได้ยกคำร้องที่กล่าวหาว่าระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียวสำหรับคดีการค้ายาเสพติดไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ นับเป็นครั้งที่สามที่มีการยกคำร้องในลักษณะนี้ตั้งแต่ปี 2523 เป็นต้นมา

> **“ที่เราเรียกว่าระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียวเพราะหมายถึงว่าผู้พิพากษาไม่สามารถใช้ดุลพินิจเป็นอย่างอื่นได้ ทำได้แต่หลับตา...แล้วก็สั่งประหาร ไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงความเป็นมาของบุคคลที่เกี่ยวข้องและสิ่งต่างๆ เลย”**
>
> M. Ravi ทนายความของ Yong Vui Kong

ศาลมีคำสั่งว่าสิทธิที่จะมีชีวิตตามรัฐธรรมนูญสิงคโปร์ไม่ได้ห้ามไม่ให้ใช้การลงโทษที่ไร้มนุษยธรรม ซึ่งรวมถึงระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียว และได้ปฏิเสธแนวปฏิบัติของกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศที่ห้ามการใช้ระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียว ที่ถือว่าเป็นการลงโทษที่ไร้มนุษยธรรมหรือเป็นการละเมิดต่อสิทธิที่จะมีชีวิต

มีการอ้างในคำร้องเพื่อขอลดหย่อนโทษของ M. Ravi ว่ามีการแทรกแซงอำนาจในการให้อภัยโทษเนื่องจากการให้ความเห็นเกี่ยวกับคดีโดยรัฐมนตรีกระทรวงกฎหมาย ซึ่งถือว่าขัดกับหลักการปฏิบัติที่เป็นธรรม แต่ศาลสูงได้ยกคำร้องดังกล่าวเมื่อเดือนสิงหาคม 2553 ส่วนศาลอุทธรณ์ได้ยกคำร้องที่มีต่อคำสั่งของศาลสูงเมื่อเดือนเมษายน 2554 เป็นการปูทางนำไปสู่การประหารชีวิต Yong

ประธานาธิบดีสามารถใช้อำนาจลดหย่อนโทษได้ตามคำปรึกษาหารือจากคณะรัฐมนตรี แต่แทบไม่สามารถใช้ดุลพินิจเพื่ออนุญาตให้มีการอภัยโทษได้ มีรายงานว่านับแต่สิงคโปร์ได้รับเอกราชเมื่อปี 2508 มีการลดหย่อนโทษกรณีการประหารชีวิตเพียงหกครั้ง

ระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียว

ปฏิเสธสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์

สิงคโปร์เป็นประเทศที่ได้ชื่อว่ามีอัตราการประหารชีวิตต่อหัวประชากรสูงที่สุดในโลกมาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในช่วงหลายปีที่ผ่านมาจำนวนครั้งของการประหารชีวิตได้ลดลง ตามข้อมูลของรัฐบาล มีการประหารชีวิตบุคคลสามคนในปี 2550 หกคนในปี 2551 และห้าคนในปี 2552 สำหรับปี 2553 ไม่มีผู้ถูกประหารชีวิต มีความผิดอย่างน้อย 12 ประเภทที่นำไปสู่การลงโทษประหารชีวิตได้ และโทษประหารชีวิตเป็นอัตราโทษบังคับสำหรับความผิดเกี่ยวกับการทำให้ผู้อื่นเสียชีวิต การล้มล้างระบอบปกครอง ความผิดร้ายแรงด้านอาวุธปืน และการค้ายาเสพติด สิงคโปร์ไม่ได้เป็นภาคีของ ICCPR แต่ตามกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศมีหน้าที่ต้องเคารพสิทธิที่จะมีชีวิตและปฏิบัติตามข้อห้ามโดยสมบูรณ์ที่มีต่อการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ

ปฏิบัติการทันที

เรียกร้องต่อประธานาธิบดี

- ยุติการประหาร Yong Vui Kong โดยใช้อำนาจตามกลไกของศาลหรือกระบวนการอื่นๆ ที่มีอยู่
- ชะลอการประหารชีวิตและการปฏิบัติตามคำสั่งตัดสินลงโทษประหารชีวิต โดยถือเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่การยกเลิกโทษประหารโดยสมบูรณ์
- แก้ไขกฎหมายและเปลี่ยนแปลงนโยบายและการปฏิบัติเพื่อประกันให้มีการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะกฎหมายที่ขัดกับหลักการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์
- ยกเลิกระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียว
- ให้สัตยาบันรับรอง ICCPR

เขียนจดหมายถึง:
The President
Office of the President
Orchard Road, Istana
Singapore 0922
Email: s_r_nathan@istana.gov.sg

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

ADPAN
ธันวาคม 2554
Index: ASA 01/022/2011 Thai
www.facebook.com/groups/358635539514/

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

REZA MOHAMMED SHAH BIN AHMAD SHAH

มาเลเซีย

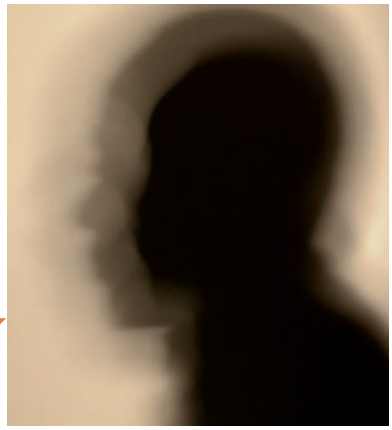

© องค์การนิรโทษกรรมสากล

REZA MOHAMMED SHAH BIN AHMAD SHAH (Reza Shah) ถูกตำรวจจับในตอนค่ำของวันที่ 14 สิงหาคม 2543 ในย่านชุมชนแออัดชานกรุงกัวลาลัมเปอร์ ตำรวจบอกว่า ตอนที่พวกเขาตะโกนเรียกชื่อของเขา เขาได้โยนถุงพลาสติกที่ถือไว้ทิ้งไป

ตำรวจสามารถค้นจนเจอถุงพลาสติกและบอกว่าในนั้นมีกัญชาอยู่เกือบ 800 กรัม Reza Shah ปฏิเสธว่าไม่รู้ไม่เห็นเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในถุง และให้การต่อศาลว่าตำรวจข้อมบังคับให้เขาสารภาพบอกที่อยู่ของถุงพลาสติก

ภายหลังการจับกุม มีการนำตัว Reza Shah มาขังไว้ที่กองบัญชาการตำรวจภาค (Brickfields Police District Headquarters) ซึ่งที่ผ่านมามีรายงานว่าเป็นสถานที่ที่ถูกใช้เพื่อทำการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่น ๆ บางครั้งถึงขั้นเสียชีวิตระหว่างการควบคุมตัวของเจ้าพนักงาน

ระหว่างรอการไต่สวนคดี Reza Shah ได้ถูกควบคุมตัวไว้เป็นเวลาสองปี และเข้ารับการไต่สวนของศาลเมื่อเดือนสิงหาคม 2545 ศาลสูงที่กัวลาลัมเปอร์พบว่าเขามีความผิดฐานครอบครองกัญชา 795.3 กรัมตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2495

พรบ.ระบุว่าบุคคลใดที่ครอบครองยาเสพติดให้โทษ “จะถือว่าเป็นผู้ครอบครองยาเสพติดดังกล่าว จนกว่าจะมีการพิสูจน์เป็นอย่างอื่น” ทั้งยังสันนิษฐานว่าผู้ครอบครองทราบถึงคุณลักษณะของยาเสพติดดังกล่าว เว้นแต่จะพิสูจน์เป็นอย่างอื่น และสันนิษฐานว่าบุคคลใดที่ครอบครองยาเสพติดให้โทษจะต้องมีความผิดฐานค้ายาเสพติด และจะต้องได้รับโทษประหารชีวิตตามกฎหมาย

กฎหมายดังกล่าวจึงถือว่าขัดกับสิทธิของผู้ต้องสงสัยที่จะได้รับการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะมีการพิสูจน์ความผิด ในหลายคดี ผู้พิพากษาได้สั่งระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียวสำหรับความผิดในการค้ายาเสพติด โดยจงใจอธิบายอย่างชัดเจนว่าคำตัดสินนั้นอยู่บนพื้นฐานที่ขัดกับหลักการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ตามกฎหมาย แทนที่จะเป็นไปตามหลักการดำเนินคดีเพื่อให้มีการพิสูจน์ความผิดจนพ้นข้อสงสัย

ในกรณีของ Reza Shah เมื่อศาลพบว่าเขาครอบครองยาเสพติดตามปริมาณที่กล่าวหาจริง ศาลก็ไม่มีทางเลือกอื่นตามกฎหมายนอกจากจะต้องลงโทษเขาในข้อหาค้ายาเสพติด ซึ่งมีอัตราโทษเพียงสถานเดียวคือการประหารชีวิต และศาลก็สั่งลงโทษเช่นนั้น

ในปี 2549 ศาลอุทธรณ์ที่ Putrajaya ได้กลับคำพิพากษาของศาลชั้นต้น โดยมีคำสั่งว่ายังไม่มีการพิสูจน์อย่างชัดเจนว่า Reza Shah รู้เห็นเกี่ยวกับสิ่งของที่อยู่ในถุงพลาสติกนั้น และได้สั่งลงโทษ Reza Shah ในข้อหาครอบครองยาเสพติด แต่ไม่รวมถึงการค้ายาเสพติด โดยสั่งให้ลงโทษจำคุกเขาเป็นเวลา 18 ปีและให้เฆี่ยนโบย 10 ครั้ง

ในเดือนมกราคม 2552 ศาลของสหพันธรัฐได้กลับคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ซึ่งเป็นไป

“ถึงเวลาที่มาเลเซียต้องยกเลิกโทษประหาร... ไม่มีระบบยุติธรรมทางอาญาใดที่สมบูรณ์แบบ คุณพรากชีวิตคนคนหนึ่งไป และอีกหลายปีต่อมาคุณพบว่าอันที่จริงเป็นอีกคนหนึ่งต่างหากที่กระทำความผิด คุณจะทำอย่างไร?”

Nazri Abdul Aziz รัฐมนตรีกระทรวงกฎหมาย มาเลเซีย ตามรายงานข่าวใน ‘The Online Citizen’ 31 สิงหาคม 2553

ระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียว

ปฏิเสธสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์

ตามคำอุทธรณ์ของพนักงานอัยการ โดยระบุว่า Reza Shah ไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าเขาไม่มีความผิดในข้อหาค้ายาเสพติด และศาลได้สั่งให้ลงโทษประหารชีวิตเขาอีกครั้ง

ที่ผ่านมา Reza Shah ได้ใช้ช่องทางกฎหมายที่มีอยู่ทั้งหมดเพื่ออุทธรณ์คดี และต่อมาได้ขอพระบรมราชานุญาตเพื่อให้มีการเปลี่ยนโทษ แต่ยังไม่มีคำสั่งใดๆ ลงมา

ในเดือนเมษายน 2554 กระทรวงมหาดไทย **มาเลเซีย** ประกาศว่ามีการประหารชีวิตบุคคล 441 คนตั้งแต่ปี 2503 และมีนักโทษประหาร 696 คน ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2554 นักโทษประหารส่วนใหญ่ต้องโทษตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2495 ซึ่งกำหนดให้ผู้มีความผิดฐานค้ายาเสพติดต้องได้รับโทษประหารชีวิตสถานเดียว ในลักษณะเดียวกับความผิดจากการทำให้ผู้อื่นเสียชีวิต ในปี 2552 มาเลเซียแถลงต่อองค์การสหประชาชาติว่าอยู่ระหว่างการพิจารณาลดโทษสูงสุดของคดีค้ายาเสพติดให้เหลือแค่การจำคุกตลอดชีวิต มาเลเซียยังไม่ได้ให้สัตยาบันรับรอง ICCPR และอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน แต่ตามกฎหมายจารีตประเพณีระหว่างประเทศ มาเลเซียมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามข้อห้ามต่อการพรากชีวิตบุคคลโดยพลการและการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายอื่นๆ

ปฏิบัติการทันที

เรียกร้องต่อกษัตริย์

- ยุติการประหาร Reza Shah โดยใช้อำนาจตามกลไกของศาลหรือกระบวนการอื่นๆ ที่มีอยู่
- ชะลอการประหารชีวิตและการปฏิบัติตามคำสั่งตัดสินลงโทษประหารชีวิต โดยถือเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่การยกเลิกโทษประหารโดยสมบูรณ์
- แก้ไขกฎหมายและเปลี่ยนแปลงนโยบายและการปฏิบัติเพื่อประกันให้มีการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยเฉพาะกฎหมายที่ขัดกับหลักการสันนิษฐานว่าเป็นผู้บริสุทธิ์
- ยกเลิกระวางโทษประหารชีวิตสถานเดียว
- ให้สัตยาบันรับรอง ICCPR

เขียนจดหมายถึง:
King and Supreme Head of State
Istana Negara
50500 Kuala Lumpur
Malaysia
Email: via Foreign Minister
(anifah@kln.gov.my)

ADPAN
ธันวาคม 2554
Index: ASA 01/022/2011 Thai
www.facebook.com/groups/358635539514/

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

LENG GUOQUAN

จีน

© สงวนลิขสิทธิ์

LENG GUOQUAN เป็นพ่อค้าอาหารทะเล เขาถูกลงโทษประหารชีวิตเมื่อวันที่ 16 ธันวาคม 2552 โดยศาลประชาชนกลางที่เมืองต้านถง มณฑลเหลียวหนิง เขาถูกกล่าวหาว่าเป็นหัวหน้าแก๊งอาชญากรรมที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการลักลอบและค้ายาเสพติด การตัดสินลงโทษเขาเกิดขึ้นจากการไต่สวนคดีอย่างไม่เป็นธรรม โดยใช้หลักฐานเป็นคำสารภาพของเขาและคำให้การจากพยานที่ในเวลาต่อมาได้กลับคำให้การ หรือไม่ก็บอกว่าถูกทรมานเพื่อบังคับให้ต้องให้การเป็นปรปักษ์ต่อ Leng Guoquan

Leng Guoquan ได้ปฏิเสธข้อกล่าวหามาโดยตลอด และบอกว่าที่สารภาพเพราะถูกทรมาน เขาถูกควบคุมตัวเมื่อวันที่ 19 มกราคม 2552 และบอกว่าได้ถูกทรมานสามวันสามคืนในระหว่างการสอบปากคำของหน่วยตำรวจพิเศษ ตำรวจสามนายจับเขามัดมือไพล่หลังไว้ กดให้ศีรษะเขาอยู่ระหว่างขาและซกต่อยเขา ต่อมา พวกเขายังได้จุดไฟที่ปลายข้างหนึ่งของกระดาษที่ม้วนเอาไว้ และยัดปลายอีกด้านหนึ่งเข้าไปในจมูกของเขา รวมทั้งปิดปากเขาไว้ จนกระทั่งเขาต้องสำลักควันไฟเข้าไป ตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 Leng Guoquan ได้ถูกสอบปากคำและถูกทรมานอย่างน้อยสี่ครั้ง

> **“ต่อมา พวกเขายังได้จุดไฟที่ปลายข้างหนึ่งของกระดาษที่ม้วนเอาไว้ และยัดปลายอีกด้านหนึ่งเข้าไปในจมูกของเขา รวมทั้งปิดปากเขาไว้”**

Leng Guoquan ได้ถูกควบคุมตัวที่ศูนย์ควบคุมตัวแห่งเมืองเฟิงเฉิงตั้งแต่ปี 2552 ในครั้งแรกเจ้าหน้าที่ลงทะเบียนชื่อของเขาผิด (โดยใช้ชื่อ Chen Dong) เป็นความพยายามที่จะป้องกันไม่ให้ทนายความและครอบครัวของเขาทราบว่าเขาถูกควบคุมตัวที่ใด แต่เมื่อทราบว่าเขาอยู่ที่ใดแล้ว เจ้าหน้าที่ก็ไม่อนุญาตให้ญาติหรือทนายเข้าเยี่ยมอยู่ดี

ครอบครัวได้แต่งตั้งทนายความรวมทั้งสิ้นสี่คนเพื่อดูแลคดีของเขา ทนายความคนแรกถูกทางการบังคับให้ต้องถอนตัวไป ส่วนคนที่สองและสามถูกปฏิเสธไม่ให้พบกับเขา ทนายความคนที่สี่สามารถพบเขาได้ในท้ายที่สุด แต่ก็พบเขาจวนเจียนก่อนที่จะมีการไต่สวนคดีในครั้งแรกแล้ว

ทนายความคนดังกล่าวได้ยื่นเรื่องร้องเรียนต่อสำนักงานอัยการพิเศษที่เมืองต้านถงในเดือนกรกฎาคม 2552 อ้างว่า ลูกความของเขาถูกทรมานระหว่างการควบคุมตัว และขอให้มีการสอบสวนในเรื่องนี้ ในเดือนสิงหาคม 2553 ทางสำนักงานอัยการมณฑลเหลียวหนิงสรุปว่า ข้อกล่าวหาเรื่องการทรมานไม่มีมูลความจริง

ในระหว่างการไต่สวนคดี ทนายความของ Leng Guoquan ไม่มีโอกาสซักค้านพยานคนสำคัญเลย ส่วนคนที่เคยให้การ ในเวลาต่อมาก็ได้กลับคำให้การนั้น ในขณะที่พนักงานอัยการไม่สามารถแสดงวัตถุพยานใดๆ ที่สนับสนุนคำให้การของพยานที่อ้างว่าเขาได้กระทำความผิดเลย

ในการไต่สวนขั้นอุทธรณ์เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2553 ที่ศาลสูงแห่งมณฑลเหลียวหนิง Leng Guoquan ได้แสดงแผลเป็นบริเวณศีรษะ ข้อมือและขาของเขาให้ศาลดู ซึ่งเขาบอกว่าเกิดจากการทรมาน ในบรรดาพยาน 56 คนที่เสนอรายชื่อโดยจำเลย ศาลอนุญาตให้มาให้การได้เพียงสามคน ในวันที่ 6 พฤษภาคม 2544 ศาลมณฑลเหลียวหนิงได้สั่งให้ศาลชั้นต้นพิจารณาคดีของ Leng Guoquan ใหม่เนื่องจาก “ความไม่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อเท็จจริง” และ “การขาดพยานหลักฐาน” การพิจารณาคดีใหม่ได้เริ่มขึ้นเมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2554

การทรมานและปฏิบัติการที่โหดร้าย

การปฏิเสธสิทธิการเข้าถึงทนายความ

ในประเทศ**จีน**มีความผิดทางอาญาอย่างน้อย 55 ประเภท รวมทั้งความผิดที่ไม่เกี่ยวกับความรุนแรง อย่างเช่น ความผิดด้านยาเสพติดที่มีโทษถึงขั้นประหารชีวิต ในแต่ละปีมีผู้ถูกประหารชีวิตหลายพันคน มากกว่าจำนวนผู้ที่ถูกประหารทั้งโลกรวมกัน แต่ไม่มีใครทราบตัวเลขที่แท้จริง ในปี 2550 ศาลประชาชนสูงสุดได้อ้างอำนาจที่จะเป็นผู้วินิจฉัยขั้นสุดท้ายเกี่ยวกับการตัดสินลงโทษประหารชีวิตในทุกกรณี โดยศาลสูงสุดมีอำนาจทั้งการอนุมัติให้ลงประโทษประหารชีวิต หรือสั่งให้ศาลชั้นต้นพิจารณาคดีใหม่ก็ได้ ซึ่งเป็นผลให้ทางการรายงานจำนวนการประหารชีวิตที่ลดลง แต่ไม่มีข้อมูลยืนยันอย่างชัดเจน ในกรณีที่ศาลประชาชนสูงสุดเห็นชอบกับโทษประหารชีวิต การประหารชีวิตก็จะเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว รัฐธรรมนูญให้อำนาจฝ่ายบริหารที่จะให้ “อภัยโทษเป็นกรณีพิเศษ” แต่ไม่มีขั้นตอนปฏิบัติให้บุคคลสามารถขออภัยโทษหรือขอเปลี่ยนโทษได้เอง การไต่สวนคดีทั้งหลายรวมทั้งที่นำไปสู่การตัดสินลงโทษประหารชีวิต มักไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรม จีนมีอัตราการลงโทษในคดีอาญาเกือบ 100%

ปฏิบัติการทันที

เรียกร้องต่อทางการจีน:

- ยุติการประหาร Leng Guoquan โดยใช้อำนาจตามกลไกของศาลหรือกระบวนการอื่นๆ ที่มีอยู่
- ประกันว่าจะมีการพิจารณาคดีของ Leng Guoquan ใหม่โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมสากล โดยเฉพาะสิทธิที่จะมีที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
- สอบสวนรายงานการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้าย และประกันว่าจะไม่มีการนำถ้อยแถลงใดๆ ที่มาจากการบังคับให้สารภาพมาใช้ในการพิจารณาคดีซ้ำ
- ชะลอการประหารชีวิตและการปฏิบัติตามคำสั่งตัดสินลงโทษประหารชีวิต โดยถือเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่การยกเลิกโทษประหารโดยสมบูรณ์
- แก้ไขกฎหมายและเปลี่ยนแปลงนโยบายและการปฏิบัติเพื่อประกันให้มีการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- ประกันว่าผู้ที่ถูกลงโทษประหารชีวิตมีโอกาสที่จะใช้สิทธิในการขออภัยโทษหรือการเปลี่ยนโทษอย่างสอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- ให้สัตยาบันรับรอง ICCPR

เขียนจดหมายถึง:
President of the Liaoning Provincial Higher People’s Court
Liaoningsheng Gaoji Renmin Fayuan
132 Huigongjie, Shenhequ
Shenyangshi 110013
Liaoningsheng
People’s Republic of China
Email: lnfy_mygt@chinacourt.org
or lngfjb@126.com

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

ADPAN
ธันวาคม 2554
Index: ASA 01/022/2011 Thai
www.facebook.com/groups/358635539514/

ANTI
DEATH
PENALTY
ASIA
NETWORK

HAKAMADA IWAO
ญี่ปุ่น

© สงวนลิขสิทธิ์

HAKAMADA IWAO (Hakamada) เกิดเมื่อปี 2479 เคยเป็นนักมวย เขาถูกจับกุมในข้อหาทำให้ผู้อื่นเสียชีวิตเมื่อปี 2509 เขาถูกสั่งลงโทษประหารชีวิตในปี 2511

ภายหลังการจับกุม ตำรวจนำตัว Hakamada ไปสอบปากคำเป็นเวลา 23 วันตั้งแต่วันที่ 18 สิงหาคม- 9 กันยายน 2509 เขาถูกสอบปากคำโดยไม่มีการพัก เฉลี่ย 12 ชั่วโมงต่อวัน และมีอยู่สามครั้งที่เขาถูกสอบปากคำติดต่อกันเกิน 14 ชั่วโมง หลังจากผ่านไป 20 วันเขา “รับสารภาพ” และถูกตั้งข้อหาในอีกสามวันต่อมา ในช่วงเวลานั้น เขาต้องลงนามในเอกสารต่างๆ มากมายเพื่อยืนยันว่าสารภาพผิด และยังต้องลงนามในคำรับสารภาพมากขึ้น ซึ่งเป็นคำรับสารภาพที่จัดเตรียมไว้โดยพนักงานอัยการ

ในขั้นของการไต่สวน Hakamada กลับคำให้การทั้งหมด โดยอ้างว่าระหว่างถูกควบคุมตัวเขาไม่ได้รับอาหารและน้ำ ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ห้องน้ำ และถูกเตะและต่อย ในจดหมายที่เขาเขียนถึงน้องสาวระบุว่า

“เจ้าหน้าที่ผู้สอบปากคำคนหนึ่งจับนิ้วโป้งผมไปแตะกับหมึกและจับมือผมเพื่อเขียนคำรับสารภาพ จากนั้นก็สั่งผมว่า ‘เขียนชื่อนายลงไปตรงนี้!’ พวกเขาตะโกนใส่ผม เตะผม และล็อกแขนผมไว้”

ก่อนการไต่สวน Hakamada มีโอกาสพูดคุยสั้นๆ แค่สามครั้งกับทนายความที่แตกต่างกัน ในระหว่างการขึ้นศาลที่ศาลภูมิภาค Shizuoka ในปี 2511 ผู้พิพากษาแสดงข้อกังวลว่าคำรับสารภาพที่นำเสนอโดยพนักงานอัยการและมีการลงลายมือชื่อของ Hakamada ไว้มีลักษณะการลงนามอย่างไม่สมัครใจ ในบรรดาเอกสาร 45 ชิ้น มีอยู่เพียงชิ้นเดียวที่มีลักษณะลงนามโดยสมัครใจ ส่วนที่เหลือศาลเห็นว่าไม่สามารถรับเป็นพยานหลักฐานได้ แต่เขาถูกลงโทษประหารชีวิต และศาลฎีกาก็พิพากษายืนตามคำสั่งลงโทษและโทษที่ได้รับเมื่อปี 2533

> **“ผมไม่สามารถทำให้ผู้พิพากษาอีกสองท่านเชื่อได้ว่า Hakamada ไม่ได้กระทำความผิด ผมก็เลยต้องลงโทษเขา ถือเป็นคำสั่งศาลตามเสียงข้างมาก โดยส่วนตัวการเขียนคำพิพากษาในคดีนี้ขัดกับมโนธรรมสำนึกของผม เป็นสิ่งที่หลอกหลอนใจมาจนทุกวันนี้”**
>
> Kumamoto Norimichi ผู้พิพากษาศาลภาค Shizuoka 2550

ในปี 2550 Kumamoto Norimichi หนึ่งในสามผู้พิพากษาที่ศาลภูมิภาค Shizuoka ซึ่งตัดสินประหารชีวิตเขาเมื่อปี 2511 บอกว่า เขาเชื่อว่า Hakamada เป็นผู้บริสุทธิ์

“พูดอย่างเป็นกลาง มีหลักฐานยืนยันการกระทำผิดของเขาน้อยมาก แต่พนักงานสอบสวนตั้งธงไว้แต่เบื้องต้นแล้วว่าเขาเป็นคนผิด ตำรวจจึงสอบสวนโดยคิดในใจว่าเขาเป็นผู้ก่ออาชญากรรมแน่นอน เขาถูกควบคุมตัวและบังคับให้สารภาพ เพราะตำรวจเป็นผู้จับกุมเขา”

ผู้พิพากษา Kumamoto Norimichi ถูกบังคับให้ต้องลงโทษประหารต่อ Hakamada แม้จะเชื่อว่าเขาเป็นผู้บริสุทธิ์ “ผมไม่สามารถแบกรับภาระจากมโนธรรมสำนึกได้ ผมจึงตัดสินใจลาออกจากการเป็นผู้พิพากษา… ผมรู้สึกผิดในทุกอย่าง”

การทรมานและปฏิบัติการที่โหดร้าย

การปฏิเสธสิทธิการเข้าถึงทนายความ

ทนายความของ Hakamada เรียกร้องให้มีการไต่สวนคดีใหม่ในปี 2524 แต่คำขอดังกล่าวได้ถูกศาลฎีกาปฏิเสธในปี 2537 ต่อมามีการยื่นคำร้องให้มีการพิจารณาคดีใหม่อีกครั้งเมื่อปี 2551 ต่อศาลภูมิภาค Shizuoka และยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล

Hakamada ได้ยืนยันความบริสุทธิ์ของเขาเป็นเวลากว่า 45 ปี และนับเป็นนักโทษในแดนประหารที่อยู่ในคุกนานที่สุดคนหนึ่ง สำหรับนักโทษที่ถูกลงโทษประหารชีวิตในญี่ปุ่น พวกเขาจะถูกแยกตัวออกมา นอกเหนือจากการเดินทางมาเยี่ยมช่วงสั้นๆ ของน้องสาว ทนายความ และผู้สนับสนุนไม่กี่คน Hakamada ใช้ชีวิตส่วนใหญ่เพียงลำพังเป็นเวลากว่า 30 ปี และยังแสดงอาการเสื่อมทางจิตอย่างรุนแรงด้วย

ระบบยุติธรรมทางอาญาของ**ญี่ปุ่น**มักพึ่งพาคำสารภาพที่ได้มาจากระบบ *daiyo kangoku* และนำมาใช้เพื่อการลงโทษ ในระบบดังกล่าว ตำรวจสามารถควบคุมตัวและสอบปากคำผู้ต้องสงสัยได้นานถึง 23 วัน โดยไม่มีการเข้าถึงทนายความในระหว่างการสอบปากคำ เป็นเหตุให้คำสารภาพที่เกิดขึ้นในช่วงนี้มักได้มาจากการทรมานหรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ญี่ปุ่นมีอัตราการลงโทษในคดีอาญา 99% โดยมีความผิด 19 ประเภทที่มีโทษถึงขั้นประหารชีวิต แต่ในทางปฏิบัติแล้ว มีเฉพาะคนที่ถูกลงโทษตามข้อหาฆ่าผู้อื่นเท่านั้นที่จะได้รับโทษประหารชีวิต ปัจจุบันมีนักโทษในแดนประหารกว่า 100 คน ระหว่างปี 2549-2553 มีการประหารชีวิตนักโทษ 37 คน โดยกระทำกันอย่างลับๆ และผู้ที่ถูกประหารจะได้รับแจ้งเพียงไม่กี่ชั่วโมงก่อนการประหารชีวิต ส่วนสมาชิกในครอบครัวจะได้รับแจ้งเมื่อการประหารเสร็จสิ้นแล้ว

ปฏิบัติการทันที

เรียกร้องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม:

- ยุติการประหาร Hakamada Iwao โดยใช้อำนาจตามกลไกของศาลหรือกระบวนการอื่นๆ ที่มีอยู่
- ประกันว่าจะมีการพิจารณาคดีของ Hakamada Iwao ใหม่โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมสากล
- สอบสวนรายงานการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายและการปฏิเสธสิทธิที่จะเข้าถึงที่ปรึกษาด้านกฎหมายอย่างเป็นผล
- ยกเลิกระบบ *daiyo kangoku* หรือแก้ไขให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมทั้งการนำระบบบันทึกแบบอิเลคทรอนิกส์มาใช้ในขั้นตอนการสอบปากคำทั้งหมด
- ชะลอการประหารชีวิตและการปฏิบัติตามคำสั่งตัดสินลงโทษประหารชีวิต โดยถือเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่การยกเลิกโทษประหารโดยสมบูรณ์
- แก้ไขกฎหมายและเปลี่ยนแปลงนโยบายและการปฏิบัติเพื่อประกันให้มีการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เขียนจดหมายถึง:
Minister of Justice
1-1-1 Kasumigaseki
Chiyoda-ku
Tokyo 100-8977, Japan
Fax +81 3 5511 7200 (via Public Information & Foreign Liaison Office)

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

ADPAN
ธันวาคม 2554
Index: ASA 01/022/2011 Thai
www.facebook.com/groups/358635539514/

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

HUMPHREY JEFFERSON EJIKE ELEWEKE

อินโดนีเซีย

© สงวนลิขสิทธิ์

HUMPHREY JEFFERSON EJIKE ELEWEKE (Jeff) มาจากประเทศไนจีเรีย เขาถูกจับในข้อหายาเสพติดเมื่อปี 2546 และถูกสั่งลงโทษประหารชีวิตในปี 2547

Jeff ถูกจับกุมตัวเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม 2546 ที่กรุงจาการ์ตา ในข้อหาครอบครองยาเสพติด ตำรวจพบเฮโรอีนน้ำหนัก 1.7 กก.ในห้องของลูกจ้างคนหนึ่งในภัตตาคารที่เขาเป็นเจ้าของและเป็นผู้บริหาร

เขาถูกตั้งข้อหามีความผิดเกี่ยวกับการนำเข้า ส่งออก ขาย และลักลอบค้ายาเสพติด ซึ่งมีโทษถึงขั้นประหารชีวิต อย่างไรก็ตาม ในช่วงที่ถูกจับกุม ควบคุมตัวหรือสอบปากคำ Jeff ไม่ได้รับโอกาสให้เข้าพบทนายความ เขาถูกควบคุมตัวอยู่ทั้งหมดห้าเดือนโดยไม่ได้พบกับทนายความ ซึ่งถือว่าขัดกับข้อ 14 ของ ICCPR รวมทั้งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาของอินโดนีเซีย ซึ่งรับรองสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือและติดต่อกับทนายความ อินโดนีเซียให้สัตยาบันรับรอง ICCPR ในปี 2549

Jeff อ้างว่าเขาถูกซ้อมซ้ำแล้วซ้ำอีกในระหว่างการสอบปากคำ ผู้สอบปากคำขู่เขาว่าจะยิงเขาถ้าเขาปฏิเสธไม่ยอมลงนามในคำรับสารภาพว่าเป็นผู้ครอบครองเฮโรอีน หรือหากเขาปฏิเสธที่จะให้การซัดทอดคนอื่น อย่างไรก็ตาม ในบันทึกการไต่สวนเมื่อเดือนเมษายน 2547 ระบุว่า Jeff ไม่เคยถูกบังคับแต่อย่างใด

> **“‘คนผิวดำจากไนจีเรีย’ จะถูกตำรวจจับตามองเพราะเป็นผู้ต้องสงสัยว่าค้ายาเสพติดในอินโดนีเซีย”**
>
> ถ้อยคำบางส่วนจากคำตัดสินในคดีของ Humphrey Jefferson

คำตัดสินของศาลมีถ้อยคำส่วนหนึ่งว่า “คนผิวดำจากไนจีเรีย” จะถูกตำรวจจับตามองเพราะเป็นผู้ต้องสงสัยว่าค้ายาเสพติดในอินโดนีเซีย ซึ่งทำให้เกิดข้อกังวลเกี่ยวกับความลำเอียงของกระบวนการไต่สวนคดี โดย ICCPR กำหนดให้ทุกคนได้รับการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมและเปิดเผยโดยคณะตุลาการที่มีอำนาจ มีความเป็นอิสระ และเป็นกลาง ICCPR กำหนดพันธกรณีอย่างชัดเจนให้รัฐต้องเคารพและคุ้มครองสิทธิของบุคคลทุกคน “โดยไม่มีการเลือกปฏิบัติแต่อย่างใด” ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเชื้อชาติ สีผิว และชาติกำเนิดหรือความเป็นมาด้านสังคม

ศาลภูมิภาคกรุงจาการ์ตากลางได้ตัดสินลงโทษ Jeff ในข้อหาครอบครองและจำหน่ายยาเสพติด เขาถูกศาลสั่งประหารชีวิตเมื่อเดือนเมษายน 2547 ต่อมาศาลสูงได้พิพากษายืนตามคำสั่งลงโทษและมาตรการลงโทษเมื่อเดือนมิถุนายน 2547 และศาลฎีกาพิพากษายืนเมื่อเดือนพฤศจิกายน2547

ในเดือนพฤศจิกายน 2547 Charles Kanu ซึ่งเคยเป็นเจ้าของร้านอาหารก่อน Jeff แจ้งกับตำรวจว่าเขาเป็นคนวางแผนเอายาเสพติดไปไว้ในร้านอาหารเพื่อให้ Jeff ถูกจับและถูกศาลลงโทษเอง แม้ว่าเขาจะเสียชีวิตในเรือนจำในเวลาต่อมา แต่หลายคนระบุว่าพวกเขาเห็น Charles Kanu ให้การรับสารภาพระหว่างต้องโทษในคดียาเสพติดในเรือนจำ คำให้การของพยานเหล่านั้นเป็นเหตุให้มีการอุทธรณ์คดีของ Jeff ต่อศาลฎีกา แต่ศาลได้ปฏิเสธที่จะรับฟังเมื่อเดือนกันยายน 2550 ในปีเดียวกันศาลได้ยืนยันความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของการใช้โทษประหารชีวิตกับความผิดด้านยาเสพติด

การทรมานและปฏิบัติการที่โหดร้าย

การปฏิเสธสิทธิการเข้าถึงทนายความ

ในปัจจุบัน Jeff ถูกขังไว้ที่เรือนจำ Nusa Kambangan เพื่อรอการประหารชีวิต เขาไม่ได้ขอการลดหย่อนโทษจากประธานาธิบดี เพราะยังยืนยันว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ และไม่ควรขออภัยโทษต่ออาชญากรรมที่เขาไม่ได้เป็นผู้ก่อ

อินโดนีเซียยังไม่ได้กำหนดให้การทรมานเป็นความผิดทางอาญาอย่างหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา

อินโดนีเซียมีนักโทษในแดนประหารกว่า 100 คน กว่าครึ่งหนึ่งได้รับโทษจากคดีค้ายาเสพติด และมีอยู่จำนวนมากที่เป็นคนต่างชาติ ในปี 2551 มีการประหารชีวิตนักโทษ 10 คน เปรียบเทียบกับการประหารชีวิตนักโทษ 11 คนในช่วงหนึ่งทศวรรษก่อนหน้านี้ ในปี 2553 มีอย่างน้อยเจ็ดคนที่ถูกลงโทษประหารชีวิต นับแต่ปี 2551 เป็นต้นมา ไม่มีการบันทึกข้อมูลว่ามีการประหารชีวิต ในเดือนสิงหาคม 2553 มีการแก้ไขกฎหมายลดหย่อนโทษเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ที่ต้องโทษประหารชีวิตสามารถร้องขอการลดหย่อนโทษได้เฉพาะจากประธานาธิบดีเท่านั้น และต้องทำภายในหนึ่งปีหลังจากคำตัดสินขั้นสุดท้าย รัฐธรรมนูญมีข้อห้ามต่อการทรมาน แต่ตำรวจยังใช้วิธีทรมานอย่างกว้างขวางเพื่อบังคับให้มีการสารภาพ และเป็นข้อมูลที่ศาลมักนำมาใช้อย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่ถูกตั้งข้อหาอาญาที่มีโทษถึงขั้นประหารชีวิต อาจถูกจับกุมตัวได้นานถึง 231 วันก่อนการไต่สวนของศาล มีข้อกังวลอย่างจริงจังเกี่ยวกับปัญหาคอรัปชั่นและการขาดความเป็นอิสระของศาล

ปฏิบัติการทันที

เรียกร้องต่ออธิบดีกรมอัยการ

- ยุติการประหาร Humphrey Jefferson Ejike Eleweke โดยใช้อำนาจตามกลไกของศาลหรือกระบวนการอื่นๆ ที่มีอยู่
- ประกันว่าจะมีการพิจารณาคดีของ Humphrey Jefferson Ejike Eleweke ใหม่โดยสอดคล้องกับมาตรฐานการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมสากล
- กำหนดให้การทรมานเป็นความผิดทางอาญา สอบสวนรายงานการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายและประกันว่าจะไม่มีการนำถ้อยแถลงใดๆ ที่มาจากการบังคับให้สารภาพมาใช้ในการพิจารณาคดีซ้ำ
- ชะลอการประหารชีวิตและการปฏิบัติตามคำสั่งตัดสินลงโทษประหารชีวิต โดยถือเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่การยกเลิกโทษประหารโดยสมบูรณ์
- แก้ไขกฎหมายและเปลี่ยนแปลงนโยบายและการปฏิบัติเพื่อประกันให้มีการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เขียนจดหมายถึง:
Attorney General of the Republic of Indonesia
Jl. Sultan Hasanudin No.1
Kebayoran Baru
Jakarta Selatan 12160
Indonesia
Fax +62 21 725 0213 /
+62 21 739 2576

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

ADPAN
ธันวาคม 2554
Index: ASA 01/022/2011 Thai
www.facebook.com/groups/358635539514/

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

AFTAB BAHADUR
ปากีสถาน

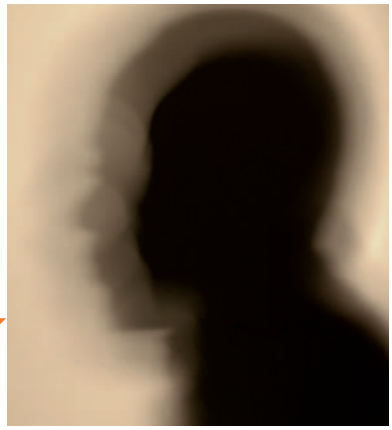

© องค์การนิรโทษกรรมสากล

AFTAB BAHADUR ถูกตำรวจจับที่กรุงละฮอร์เมื่อวันที่ 5 กันยายน 2535 พร้อมกับชายอีกคนหนึ่ง เพราะต้องสงสัยว่าฆ่าผู้อื่นตาย เขาถูกตำรวจควบคุมตัวไว้เป็นเวลาหลายเดือนโดยไม่ได้พบทนายความ ปกติแล้วตำรวจจะควบคุมตัวผู้ต้องสงสัยไว้เป็นเวลาหลายสัปดาห์ บางทีก็นานถึงหนึ่งปีกว่าจะมีการตั้งข้อกล่าวหา โดยปกติแล้วมักไม่มีโอกาสขออำนาจศาลเพื่อไต่สวนความชอบด้วยกฎหมายของการควบคุมตัว หรือไม่มีโอกาสที่จะประกันตัวเอง

เมื่อ Aftab Bahadur ไปขึ้นศาลในปี 2536 เขาให้การปฏิเสธโดยอ้างว่าตำรวจได้นำตัวเขาไปยังที่เกิดเหตุ และบังคับให้เขาต้องทิ้งรอยนิ้วมือไว้ Ghulam Mustafa จำเลยร่วมอีกคนหนึ่งก็อ้างว่าถูกทรมานและถูกบังคับให้ทิ้งรอยนิ้วมือไว้เช่นกัน ผู้พิพากษารับฟังคำกล่าวอ้างโดยไม่ได้ให้ความเห็นใดๆ

ในระหว่างการไต่สวนคดี Aftab Bahadur ได้รับความช่วยเหลือจากทนายความขอแรงที่แต่งตั้งโดยรัฐ ทนายความไม่สามารถแสดงพยานหลักฐานใดๆ เพื่อแก้ต่างให้กับลูกความได้เลย ทนายความขอแรงในปากีสถานมักเป็นผู้มีความรู้น้อยและได้รับค่าตอบแทนต่ำ อาจไม่ว่าความให้กับลูกความอย่างเต็มที่ เว้นแต่ลูกความจะมีปัญญาจ่ายพวกเขา

> **“ตำรวจทรมานผม พวกเขาเอาน้ำมันมาทามือผม จากนั้นก็ลากมือผมไปแตะกับที่ต่างๆ ทั่วห้อง เพื่อเก็บรอยนิ้วมือเป็นหลักฐาน”**
>
> Aftab Bahadur

Aftab Bahadur ได้รับการไต่สวนที่ศาลพิเศษเพื่อการเร่งรัดการไต่สวนคดีหมายเลข 2 ที่กรุงละฮอร์ในวันที่ 13 เมษายน 2536 เขาถูกตัดสินว่ามีความผิดฐานฆ่าคนตาย และถูกลงโทษประหารชีวิต ศาลพิเศษดังกล่าวปฏิบัติหน้าที่ระหว่างปี 2530-2537 โดยมีขอบเขตอำนาจเด็ดขาดสำหรับความผิดบางประเภท รวมทั้งการฆ่าคนตายและความผิดทางการเมือง ทั้งที่รุนแรงและไม่รุนแรง และมีอำนาจสั่งลงโทษประหารชีวิตได้ เป็นระบบศาลที่ทำงานต่างจากระบบยุติธรรมทั่วไป โดยมักเป็นการไต่สวนโดยผู้พิพากษาที่เกษียณอายุแล้ว และจำเลยสามารถอุทธรณ์คดีได้กับศาลอุทธรณ์-ฎีกาพิเศษเท่านั้น ซึ่งมีอำนาจนอกเหนือจากศาลฎีกาทั่วไป มีการจำกัดเวลาอย่างชัดเจนในการนำคดีขึ้นสู่ศาล ภายหลังมีการแจ้งข้อกล่าวหา และมีระยะเวลาการไต่สวนและกระบวนการอุทธรณ์คดีในลักษณะเฉพาะ แม้ว่าจะมีการยกเลิกกฎหมายจัดตั้งศาลเร่งรัดคดีเช่นนี้เมื่อปี 2537 แต่ยังมีคนจำนวนมากที่ถูกคุมขังเนื่องจากการไต่สวนของศาลเหล่านี้ รวมทั้งตัว Aftab Bahadur ซึ่งต้องโทษประหารชีวิต

Aftab Bahadur ได้อุทธรณ์คดีของเขากับศาลอุทธรณ์-ฎีกาพิเศษ และทนายความที่ว่าความให้เขาในชั้นนี้ก็เป็นทนายความที่รัฐจัดให้เช่นกัน ในคำอุทธรณ์คดีไม่ปรากฏวันที่และมีข้อความเพียงสี่ประเด็นหลักบนหนึ่งหน้ากระดาษ กล่าวคือการชี้ว่าพนักงานอัยการไม่สามารถพิสูจน์ความผิดจนพ้นข้อสงสัยได้ ไม่มีพยานหลักฐานที่น่าเชื่อถือเพียงพอที่จะลงโทษเขา Aftab Bahadur เป็นผู้บริสุทธิ์ และคำพิพากษาของศาลเป็นไปโดยพลการและมีลักษณะคาดเดา

การทรมานและปฏิบัติการที่โหดร้าย

ศาลพิเศษ

ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนให้ลงโทษด้วยบทลงโทษเดียวกันเมื่อวันที่ 27 มีนาคม 2537 เขาจึงได้ร้องขอภัยโทษจากประธานาธิบดีในปี 2553 ระหว่างนี้เขายังคงถูกควบคุมตัวที่เรือนจำกรุงละฮอร์

ศาล**ปากีสถาน**ได้ลงโทษประหารชีวิตคนจำนวนมาก รวมทั้งผู้เยาว์ แม้ว่าประธานาธิบดีจะให้คำสัญญาไว้ในปี 2551 ว่าจะมีการเปลี่ยนโทษประหารชีวิตที่มีอยู่ทั้งหมด กล่าวกันว่ามีนักโทษในแดนประหารอยู่ทั้งหมดกว่า 8,000 ราย หลายคนถูกควบคุมตัวมาเป็นเวลาหลายปีแล้ว ส่วนใหญ่ศาลลงโทษประหารชีวิตในข้อหาฆ่าคนตาย แต่ยังมีฐานความผิดอื่นอีกเกือบ 30 ประเภทที่อาจมีโทษถึงขั้นประหารชีวิต แม้ว่าเป็นความผิดที่ไม่ได้ทำให้เกิดการเสียชีวิต และอยู่นอกเหนือคำนิยามของ “ความผิดทางอาญาร้ายแรงสุด” ตามที่กำหนดไว้ใน ICCPR ศาลต่อต้านการก่อการร้ายปฏิบัตินอกเหนือระบบยุติธรรมทั่วไป โดยมีการมอบอำนาจอย่างกว้างขวางให้กับเจ้าหน้าที่ตำรวจและเจ้าหน้าที่ความมั่นคง ในขณะที่ระบบยุติธรรมเต็มไปด้วยปัญหาในเชิงโครงสร้าง ทั้งในเรื่องการคอรัปชั่น การขาดความเป็นอิสระของศาล และการเลือกปฏิบัติ

ปฏิบัติการทันที

เรียกร้องต่ออธิบดีกรมอัยการ

- ยุติการประหาร Aftab Bahadur โดยใช้อำนาจตามกลไกของศาลหรือกระบวนการอื่นๆ ที่มีอยู่
- สอบสวนรายงานการทรมานและการปฏิบัติที่โหดร้ายและประกันว่าจะไม่มีการนำถ้อยแถลงใดๆ ที่มาจากการบังคับให้สารภาพมาใช้ในการพิจารณาคดีซ้ำ
- ประกันว่าจะมีการพิจารณาคดีของ Aftab Bahadur ใหม่โดยเป็นไปตามกระบวนการยุติธรรมปรกติที่สอดคล้องกับมาตรฐานการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมสากล
- ชะลอการประหารชีวิตและการปฏิบัติตามคำสั่งตัดสินลงโทษประหารชีวิต โดยถือเป็นขั้นตอนที่จะนำไปสู่การยกเลิกโทษประหารโดยสมบูรณ์
- ปฏิบัติอย่างเต็มที่ตามพันธกรณีใน ICCPR แก้ไขกฎหมายและเปลี่ยนแปลงนโยบายและการปฏิบัติเพื่อประกันให้มีการไต่สวนคดีอย่างเป็นธรรมที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เขียนจดหมายถึง:
President of Pakistan
Pakistan Secretariat
Islamabad
Pakistan
Fax: +92 5192 04974

ANTI DEATH PENALTY ASIA NETWORK

ADPAN
ธันวาคม 2554
Index: ASA 01/022/2011 Thai
www.facebook.com/groups/358635539514/

****This updates *When Justice Fails, Thousands executed after unfair trials*, ASA 01/023/2011, and the individual appeal case on China, Leng Guoquan ****

On 23 November 2011 following a re-trial in the case of Leng Guoquan, the Dandong City Intermediate Court sentenced Leng Guoquan to life imprisonment.

Chinese (Simplified)

最新情况

2011 年 11 月 23 日，丹东市中级人民法院在重审冷国权案后判处他无期徒刑。.

Japanese

アップデート

2011 年 11 月 23 日、冷国权の事件の下記の再審が、丹東市の中級法院で行われ、彼に終身刑が言い渡された。

Urdu

تازہ ترین

تئیس نومبر 2011 کو دوبارہ سماعت کے بعد لینگ گوکوان کو ڈینگڈونگ سٹی انٹرمیڈیٹ کورٹ نے عمر قید کی سزا سنائی ہے۔

Filipino/Tagalog

Bagong Kaganapan

Sa ika-23 ng Nobyembre 2011 pagkatapos ng muling paglilitis sa kaso ni Leng Guoquan, hinatulan siya ng habambuhay na pagkabilanggo ng Intermediate na Korte ng Syudad ng Dandong.

Mongolian

Сүүлийн үеийн мэдээ

2011 оны 11 дүгээр сарын 23-нд Дандонг Хотын Дунд шатны шүүхээс Ленг Гуокангийн хэргийг дахин хэлэлцэж бүх насаар нь хорих ял оноожээ.

Thai

สถานการณ์ล่าสุด

ในวันที่ 23 พฤศจิกายน 2554 ได้มีการพิจารณาไต่สวนคดีอีกครั้งสำหรับคดีของ *Leng Guoquan* และศาลชั้นกลางของเมืองต้านถงได้พิพากษาจำคุกเขาตลอดชีวิต

Indonesian

Kabar terbaru

Pada 23 November 2011 ,menyusul pengadilan ulang dalam kasus Leng Guoquan, Pengadilan Menengah Kota Dandong menjatuhinya hukuman penjara seumur hidup.

Hindi

अपडेट

लेंग गुओगुआन के मुकदमें में सुनवाई के बाद 23 नवम्बर 2011 को, डैगडोंग सिटी इंटरमिडियेट कोर्ट ने उन्हें आजीवन कारावास की सजा सुनाई है ।

Malay

Berita Terkini

Pada 23 November 2011 selepas perbicaraan semula kes Leng Guoquan, Mahkamah Perantara Bandar Dandong telah menjatuhkan hukuman penjara seumur hidup ke atas beliau.

Korean

업데이트

2011 년 11 월 23 일, 단동시 중급인민법원은 렝 구오관 사건의 재심에서 종신형을 선고했다.